

וואלה! חדשות

מושתל הכליה הזהיר, אך הרופא המליץ על תרופה שגרמה לו נזק

מאת: מאת רן רזניק, הארץ
יום רביעי, 20 ביוני 2007, 6:45

במקרה נוסף של רשלנות בחדר המיון של ביה"ח סורוקה רופאה בדקה אשה שנחבלה בפניה ולא מצאה שברי שיניים שנותרו בלשונה

רשלנות בחדר המיון בסורוקה

שני מקרים של רשלנות בטיפול רפואי בחדר המיון בבית החולים סורוקה בבאר שבע נחשפו בפסקי דין שנתנה שופטת בית המשפט השלום בעיר, טהר שחף, בשבועיים האחרונים. במקרה שהתרחש בספטמבר 2001, המליץ רופא למושתל כליה ליטול תרופה שגרמה נזק לכליה. זאת, למרות שהחולה הפציר בפניו לבדוק עם רופא מומחה אם מותר לתת לו את התרופה. במקרה נוסף, מדצמבר 2002, רופאה בדקה באופן רשלני אשה, שנחבלה בפניה ולא מצאה שברי שיניים שנותרו בלשון שלה. אלה נמצאו רק כמה חודשים לאחר מכן, ובעקבות זאת נגרמו לאשה כאבים מתמשכים.

שני המטופלים הגישו תביעות אזרחיות נגד קופת חולים כללית, המפעילה את ביה"ח סורוקה ואחראית עליו. בפסקי הדין מתחה השופטת שחף ביקורת נוקבת על שני הרופאים ועל הקופה. לפני שבוע, קבעה השופטת שקופת חולים תשלם לחולה הכליה פיצוי בגובה של כ-100 אלף שקל, בעבור הכאב שחוה ועוגמת הנפש. לפני כשבועיים, קבעה השופטת לאשה שנפגעה בפניה, פיצויים בגובה 80 אלף שקל.

חולה הכליות, בן 47 מדרום הארץ, עבר לפני כעשור השתלת כליה מתרומת אחותו. בספטמבר 2001 פנה לחדר המיון בסורוקה בשל כאבי גב. הוא נבדק על ידי הד"ר יפם שוט וטרח לעדכנו שהוא מושתל כליה. הרופא המליץ לחולה ליטול "ויוקס", תרופה נוגדת דלקת להקלה על כאביו. החולה אמר לרופא שהוא הונחה שלא ליטול תרופה מהסוג שאליה שייכת ויוקס, ושאל את הרופא האם מותר לו לקבל את התרופה. אולם לטענתו, הרופא השיב לו "בקוצר רוח ואפילו בגסות" שהוא יכול ליטול את התרופה ואף "כעס על החולה אשר ביקש ממנו להתייעץ עם רופא מומחה לרפואת הכליה (נפרולוגיה)".

התרופה גרמה נזק לכליה המושתלת

בעקבות נטילת התרופה סבל החולה מכאבים ומחולשה, ואובחנה אצלו פגיעה משמעותית בכליה המושתלת. בעקבות זאת הוא אושפז בדצמבר 2001 ונמסר לו שעליו להתחיל ולשוב לקבל טיפולי דיאליזה. בנוסף, אף החלה התארגנות להשתלת כליה חוזרת, במקום הכליה שנפגעה. בסופו של דבר הכליה התאוששה במפתיע וחזרה לתפקד.

השופטת קיבלה את מרבית טענות התובע, שהוצגו על ידי **עורך דינו הד"ר שי פויירינג**, וקבעה כי ד"ר שוט "פעל בניגוד לכל הכללים הראויים", ובניגוד לסטנדרט המצופה מרופא המשמש בחדר המיון. בדיונים טענה קופ"ח כללית, שההוראה של ד"ר שוט ליטול את התרופה היתה רק בגדר המלצה והחולה היה צריך להתייעץ ברופא המשפחה שלו.

השופטת דחתה בתוקף את הטענה. "טענה זו אינה ראויה להישמע על ידי מי שמתיימרת לתת טיפול רפואי מקצועי ונכון למטופל הבא בשעריה, שבחירה להציב את מי שאמור לתת טיפול שכזה בחדר המיון", קבעה. מבית החולים סורוקה נמסר כי "בית החולים לומד את פסק הדין ושוקל את צעדיו", וכי גם בית המשפט קבע כי לא נגרם נזק לכליה.

השופטת: טיפול רשלני ולא מספק

מקרה הרשלנות השני שבו פסקה שחף, אירע בדצמבר 2002. אשה מרהט פונתה לחדר המיון לאחר שנחבלה בפניה כשנפלה במדרגות ביתה. בחדר המיון טיפלה בה הד"ר אלה אבן טוב, שהיתה אז בשנה הראשונה להתמחות ברפואת אף-אוזן-גרון. במיון אובחן אצל האשה חתך בלשון והומלץ לה טיפול בשטיפות פה ומשככי כאבים.

אולם, האשה המשיכה לסבול מכאבים ותדרמת בלשון. כעבור כמה חודשים התברר שהדבר נגרם בשל שני שברי שיניים שנשארו בלשונה ולא אותרו בסורוקה. לטענת האשה היא סובלת מאז מפגיעה נירולוגית בלשון.

השופטת קבעה שהטיפול בחדר המיון בסורוקה היה "רשלני ולא מספק", וציינה שהד"ר אבן טוב "לא מצאה לבצע בדיקות ראשוניות דחופות ומתבקשות" כמו צילום רנטגן שהיה מגלה בזמן את הבעיה, לא הפנתה אותה לטיפול מומחה בחדר במיון, ולא הפנתה אותה לבדיקה חוזרת בבמרפאת פה ולסת בביה"ח.

בעדותה בבית המשפט, אמרה הד"ר אבן טוב שאם היתה מזמינה את כל הנפגעים עם חתכים בפה בחדר המיון למרפאת פה ולסת בסורוקה, היה נוצר שם עומס גדול מאוד. היא העידה כי לגבי גופים זרים (כמו שבר של שן בלשון), שלא מזהים בבדיקה בחדר המיון, "לא צריך לבזבז המון אנרגיה והמון כסף של הציבור כי הם לא יכולים לגרום להרבה בעיות".

השופטת קבעה כי "הדעת אינה מקבלת ואינה סובלת צורת התבטאות שכזו של רופאה הנמצאת בקדמת בית החולים, האמורה לתת טיפול ראשוני דחוף. כשבדיעבד מתברר כי מה שעומד אל מול הרופא הוא לא טובת הנפגע אלא טובת המערכת בה הוא מועסק".

מסורוקה נמסר כי בכוננת בית החולים לערער על פסק הדין שכן לפי כל הנתונים שבידי בית החולים הנזק לתובעת נגרם במלואו כתוצאה מהחבלה שאירעה לה ולא מהטיפול הרפואי.

לצפייה בכתבה המלאה
סרקו את ה-QR קוד
וואלה! איתך בכל מקום, הורד לנייד

